

Wstęp

*Eminencjo! Czcigodny Księżę Kardynale!
Ekscelencjo! Czcigodny Księżę Biskupie!
Szanowni Państwo!*

Wyrażam wielką radość, że Zabrze – moje miasto – jest dziś w centrum naukowych debat toczonych w tych dniach na Górnym Śląsku. Świadczy o tym dostojne, liczne grono uczonych, kaptanów i świeckich, którzy zechcieli podzielić się z nami rezultatami swych żmudnych prac, studiów i kwerend, poświęconych 1000-letniej diecezji wrocławskiej. W sposób szczególny witam tych spośród nich, którzy przybyli z zagranicy, z Republiki Czeskiej, z Republiki Słowackiej.

To trzecie spotkanie w historycznym gmachu XIX-wiecznego zabrzańskiego starostwa powiatowego stało się możliwe dzięki wysiłkom uczonych skupionych wokół Instytutu Górnośląskiego z Katowic, głównie Pana Profesora Antoniego Barciaka, któremu w imieniu Zarządu Miasta składam serdeczne podziękowanie.

Rozwój naszych górnośląskich miast coraz mocniej opieramy na gruntownych przesłankach historyczno-kulturowych. To nasze chlubne, zaszczytne dziedzictwo, ale i wielkie zobowiązanie. Owoce tej konferencji także zaważą na programach strategicznych naszego miasta.

U samych źródeł 1000-letniej diecezji wrocławskiej stykamy się z tak drogą dziś całemu kontynentowi rzeczywistością chrześcijaństwa niepodzielonego, zjednoczonego. Choć uczyniono tak wiele ku poszanowaniu i zrozumieniu odrębności religijnej, mamy świadomość ogromu wysiłków, jakie Opatrzność stawia przed nami, także w miastach, które promieniowały zarówno dobrem, jak i czynami, których wstydzili się musiały przez wieki.

Życzę, aby problemy poruszone na trzeciej konferencji ubogaciły refleksje związane z 1000-leciem diecezji wrocławskiej. W chrześcijańskiej symbolice liczba „3” uchodzi za świętą. Tu wyprowadzamy z tego imperatywu doskonałość, jako cechę świętości i za Euzebiuszem z Cezarei życzymy sprawiedliwego osądu tego tysiąclecia i doskonałych konstatacji.

*Roman Urbańczyk
Prezydent Zabrze*